

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Mariusz Wieczorek**

Protokolant: st. sekretarz sądowy Anita Cichosz

przy udziale Prokuratora: xxxxx

po rozpoznaniu w dniach: 5.05.2017 roku i 14.06.2017 roku

sprawy

1. H. T., syna A. i M. z d. G., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. W nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do budki g. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu otworu w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej oraz pleksy w oknie dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3 zł oraz puszkę 0,33 l z napojem M. o wartości 2 zł, powodując straty o łącznej wartości 405 zł na szkodę właściciela H. K.

tj. o czyn z art. 279§1kk

II. W nocy z 31 grudnia 2015 r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej w drzwiach oraz w oknie sklepu, dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia ubrania oraz torby o łącznej wartości 1108,70 zł na szkodę D. W., a w wyniku wybicia szyby i uszkodzenia żaluzji zewnętrznych spowodował straty o łącznej wartości 900 zł na szkodę właściciela lokalu A. S.

tj. o czyn z art. 279§1kk

2.P. S. (1), syna R. i G. zd. K., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. W nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z H. T. dokonał kradzieży z włamaniem do budki g. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu otworu w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej oraz pleksy w oknie dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3 zł oraz puszkę 0,33 l z napojem M. o wartości 2 zł, powodując straty o łącznej wartości 405 zł na szkodę właściciela H. K.,

tj. o czyn z art. 279§1kk

II. W nocy z 31 grudnia 2015 r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z H. T. dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach

wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej w drzwiach oraz w oknie sklepu, dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia ubrania oraz torby o łącznej wartości 1108,70 zł na szkodę D. W., a w wyniku wybicia szyby i uszkodzenia żaluzji zewnętrznych spowodował straty o łącznej wartości 900 zł na szkodę właściciela lokalu A. S.,

tj. o czyn z art. 279§1kk

1. oskarżonego **H. T.** w miejsce zarzucanego mu czynów uznaje go za winnego popełnienia tego, że w nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał dwóch kradzieży z włamaniem w celu przywłaszczenia towaru ogólnej wartości w wysokości 1213,70 zł, a mianowicie:

- w P. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do budki g. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu otworu w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej oraz pleksy w oknie dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3 zł oraz puszkę 0,33 l z napojem M. o wartości 2 zł, powodując straty o łącznej wartości 405 zł na szkodę właściciela H. K.,

- w P. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej w drzwiach oraz w oknie sklepu, dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia ubrania oraz torby o łącznej wartości 1108,70 zł na szkodę D. W., a w wyniku wybicia szyby i uszkodzenia żaluzji zewnętrznych spowodował straty o łącznej wartości 900 zł na szkodę właściciela lokalu A. S., czym wyczerpał dyspozycje art.279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk, art.73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego H. T. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat, oddając oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

3. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 kk zobowiązuje oskarżonego H. T. do informowania o przebiegu okresu próby w terminie co 6 (sześć) miesięcy;

4. oskarżonego **P. S. (1)** w miejsce zarzucanego mu czynów uznaje go za winnego popełnienia tego, że w nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z H. T. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał dwóch kradzieży z włamaniem w celu przywłaszczenia towaru ogólnej wartości w wysokości 1213,70 zł, a mianowicie:

- w P. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do budki g. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu otworu w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej oraz pleksy w oknie dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3 zł oraz puszkę 0,33 l z napojem M. o wartości 2 zł, powodując straty o łącznej wartości 405 zł na szkodę właściciela H. K.,

- w P. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej w drzwiach oraz w oknie sklepu, dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia ubrania oraz torby o łącznej wartości 1108,70 zł na szkodę D. W., a w wyniku wybicia szyby i uszkodzenia żaluzji zewnętrznych spowodował straty o łącznej wartości 900 zł na szkodę właściciela lokalu A. S., czym wyczerpał dyspozycje art.279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza solidarnie od oskarżonych H. T. i P. S. (1) tytułem naprawienia wyrządzonych szkód na rzecz: pokrzywdzonych kwoty:

- 405 (czterysta pięć) złotych na rzecz H. K.,

- 1108,70 (jeden tysiąc sto osiem złotych siedemdziesiąt groszy) na rzecz D. W.,

- 900 (dziewięćset) złotych na rzecz A. S..

6. na podstawie art.63§1kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu H. T. okres zatrzymania w dniu 01.01.2016r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

7. na podstawie art.63§1kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu P. S. (1) okres zatrzymania w dniu 01.01.2016r. przyjmując, iż jest on równoważny jednemu dniu pozbawienia wolności,

8. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. Ł. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu P. S. (1) przez obrońcę ustanowionego z urzędu;

9. zasądza od oskarżonych H. T. i P. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 1.000 zł tytułem częściowego zwrotu wydatków, zwalniając ich w pozostałej części od zwrotu wydatków oraz zwalnia ich od odpłaty.

Sygn. akt **VII K 409/16**

UZASADNIENIE

H. T. stanął pod zarzutem popełnienia czynów polegających na tym, że:

III. W nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do budki g. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu otworu w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej oraz pleksy w oknie dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3 zł oraz puszkę 0,33 l z napojem M. o wartości 2 zł, powodując straty o łącznej wartości 405 zł na szkodę właściciela H. K.,

tj. o czyn z art. 279§1kk

IV. W nocy z 31 grudnia 2015 r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej w drzwiach oraz w oknie sklepu, dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia ubrania oraz torby o łącznej wartości 1108,70 zł na szkodę D. W., a w wyniku wybicia szyby i uszkodzenia żaluzji zewnętrznych spowodował straty o łącznej wartości 900 zł na szkodę właściciela lokalu A. S.,

tj. o czyn z art. 279§1kk

P. S. (1) stanął pod zarzutem popełnienia czynów polegających na tym, że:

III. W nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z H. T. dokonał kradzieży z włamaniem do budki g. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu otworu w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej oraz pleksy w oknie dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3 zł oraz puszkę 0,33 l z napojem M. o wartości 2 zł, powodując straty o łącznej wartości 405 zł na szkodę właściciela H. K.,

tj. o czyn z art. 279§1kk

IV. W nocy z 31 grudnia 2015 r. na 01 stycznia 2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z H. T. dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej w drzwiach oraz w oknie sklepu, dostał się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia ubrania oraz torby o łącznej wartości 1108,70 zł na szkodę D. W., a w wyniku wybicia szyby i uszkodzenia żaluzji zewnętrznych spowodował straty o łącznej wartości 900 zł na szkodę właściciela lokalu A. S.,

tj. o czyn z art. 279§1kk

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżeni H. T. i P. S. (1) są kolegami, znają się od dawna. W noc sylwestrową 31 grudnia 2015 roku oskarżeni przebywali razem w P. na imprezie sylwestrowej, gdzie obaj spożywali alkohol w różnych ilościach. Następnie po opuszczeniu „prywatki” w nocy 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia 2016 r. oskarżeni udali się na ul. (...) w P., gdzie najpierw wspólnie dokonali włamania do budki g. (...) mieszczącej się przy ul. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu otworu w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej oraz pleksy w oknie, obaj dostali się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3 zł oraz puszkę 0,33 l z napojem M. o wartości 2 zł, powodując straty o łącznej wartości 405 zł na szkodę właściciela H. K..

Następnie w kilka minut później oskarżeni udali się pod sklep odzieżowy (...) przy ul. (...), gdzie również dokonali wspólnie włamania do tegoż sklepu w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej w drzwiach oraz w oknie sklepu, dostali się obaj do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrali w celu przywłaszczenia ubrania oraz torby o łącznej wartości 1108,70 zł na szkodę D. W.. Jednocześnie w wyniku wybicia szyby i uszkodzenia żaluzji zewnętrznych, obaj oskarżeni spowodowali straty o łącznej wartości 900 zł na szkodę właściciela lokalu A. S..

Od chwili wybicia szyby w drzwiach wejściowych w powyższym sklepie oskarżeni byli przez cały czas obserwowani przez naocznego świadka – kobietę, która od razu o włamaniu telefonicznie zadzwoniła na Policję i na prośbę oficera dyżurnego Komendy (...)w P. , kobieta relacjonowała policjantowi co widzi i gdzie udają się sprawcy włamania. W tym czasie oficer dyżurny Komendy (...) w P. nadał do wszystkich patroli policji na terenie miasta sygnał (...), podając przypuszczalną trasę ucieczki sprawców włamania.

Natomiast oskarżeni po dokonaniu ostatniej kradzieży z włamaniem wraz ze skradzionymi rzeczami szybko oddali się ulicą (...) w kierunku ulicy (...)(...) następnie w kierunku ulicy (...), przeszli ulicę (...) w ulicę (...), aby ostatecznie dotrzeć do ulicy (...). Tam też zostali zatrzymani przez patrol policji, który u oskarżonych zatrzymał puszkę M.. Natomiast oskarżeni nie posiadali przy sobie skradzionych rzeczy ze sklepu (...).

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych: **H. T.** k.48, zbiór dokumentów A (...) - k.41-43, 94-95 ; **P. S. (1)** k. 36-36verte, zbiór dokumentów A (...) k. 47-48 ,98;

zeznania świadków: Ł. S. k.37verte, k. 65-66 - zbiór dokumentów A (...); M. H. k. 48verte, k. 62-63 - zbiór dokumentów A PR 1 Ds. 24.2016, H. K. k.36verte-37, k.31-32, 35-36 - zbiór dokumentów A (...) D. W. k.37, k.82-82a - zbiór dokumentów A (...) K. B. k.38, k. 79-80 - zbiór dokumentów A (...)

zbiór dokumentów A (...): notatka urzędowa k.1,2,3,4,5,61, protokół zatrzymania osoby k. 6,7, protokół badania stanu trzeźwości k. 10,11, protokół zatrzymania rzeczy k. 12-14, 15-17, 28-30, protokół oględzin miejsca k.18-20, 26-27, protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia k.21-23, protokół przeszukania k.k.51-52, 54-55, spis z natury (...) k.83-85, nagranie z rejestratora rozmów k.104/

Na miejscu włamań do obydwu lokali policja zabezpieczyła ujawnione ślady obuwia, ślady osmologiczne oraz zostały pobrane materiały osmologiczne od obu oskarżonych.

Z opinii biegłego z zakresu osmologii wynika, że nie stwierdzono zgodności zapachowej pomiędzy śladem zapachowym oznaczonym nr „1” zabezpieczonym w dniu 01.12.2016r. podczas oględzin miejsca kradzieży z włamaniem do sklepu (...) przy ul. (...) w P. z kostki betonowej, a materiałem porównawczym pobranym od P. S. (1) i H. T.. Nadto nie stwierdzono zgodności zapachowej pomiędzy śladem zapachowym oznaczonym nr „1” zabezpieczonym w dniu 01.12.2016r. podczas oględzin miejsca kradzieży z włamaniem do sklepu (...) przy ul. (...) w P. z fragmentu kostki betonowej, a materiałem porównawczym pobranym od P. S. (1) i H. T..

Z opinii biegłego z zakresu traseologii wynika, że odwzorowania nr 1a, nr 1b, nr 2a,, nr 2A, nr 3a, nr 4a i 4b wyodrębnione na dowodowych foliach nr 1, nr 2, nr 2Aa, nr 3 i nr 4 (kradzież z włamaniem do punktu g. (...) (...)) oraz odwzorowania nr 3a, nr 3b, nr 4a, nr 4b, nr 4c, nr 5a i nr 6a wyodrębnione na dowodowych foliach nr 3, nr 4, nr 5 i nr 6 (kradzież z włamaniem do sklepu (...)) nadają się do traseologicznych badań porównawczych.

Odwzorowanie nr 1a wyodrębnione na dowodowej folii nr 1 pochodzi od podeszwy porównawczego buta z lewej nogi zabezpieczonej od H. T.. Odwzorowanie nr 3a wyodrębnione na dowodowej folii nr 3 (kradzież z włamaniem do punktu gastronomicznego (...)) prawdopodobnie pochodzi od podeszwy porównawczego buta z prawej nogi zabezpieczonej od P. S. (1). Odwzorowanie nr 5a wyodrębnione na dowodowej folii nr 5 (kradzież z włamaniem do sklepu (...)) prawdopodobnie pochodzi od podeszwy porównawczego buta z lewej nogi zabezpieczonej od P. S. (1). Odwzorowania dowodowe nr 1b, nr 2a,, nr 2Aa wyodrębnione na dowodowych foliach nr 1, nr 2, nr 2A, (kradzież z włamaniem do punktu g. (...) (...)) oraz odwzorowania nr 3b wyodrębnione na dowodowej folii nr 3 (kradzież z włamaniem do sklepu (...)) mogą pochodzić od pary obuwia porównawczego zabezpieczonego od H. T.

Odwzorowania dowodowe nr 4a i nr 4b wyodrębnione na dowodowej folii nr 4 (kradzież z włamaniem do punktu gastronomicznego (...)) oraz odwzorowania nr 3a, nr 4a, nr 4b, nr 4c, i nr 6a wyodrębnione na dowodowych foliach nr 3, nr 4 i nr 6 (kradzież z włamaniem do sklepu (...)) mogą pochodzić od pary obuwia porównawczego zabezpieczonego od P. S. (1).

/dowód: **zbiór dokumentów A (...)** protokół oględzin miejsca k.18-20, 26-27, protokół pobrania materiału porównawczego k.56,57, wykaz dowodów rzeczowych k.106-107, opinia osmologiczna k.119-122, opinia NR (...) (...) k.131-148/

Oskarżony **H. T.** ma 19 lat. Ma wykształcenie podstawowe, pracuje dorywczo jako pracownik fizyczny na budowie, gdzie pobiera wynagrodzenie ok.2000-2500 złotych miesięcznie. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, majątku nie posiada. Oskarżony nie był karany sądownie jako osoba dorosła, jedynie był karany sądownie za czyny karalne jako nieletni w sprawie (...)przez Sąd (...) w P., gdzie orzeczono skierowanie do ośrodka kuratorskiego.

/dowód: dane osobo poznawcze k.47verte, **zbiór dokumentów A (...)** dane o karalności k. 77-78/

Oskarżony **P. S. (1)** ma 20 lat. Ma wykształcenie podstawowe, pracuje dorywczo jako pracownik fizyczny na budowie, gdzie otrzymuje stawkę 11-12 zł na godzinę. Jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, majątku nie posiada. Oskarżony był już karany za p-stwa p-ko mieniu, ostatnio z art.278 § 1 kk wyrokiem Sądu (...) w P.z dnia (...)w sprawie(...) na karę 3 m-cy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 13.02.2017r. do 11.05.2017r. Ponadto p-ko oskarżonemu toczą się w tutejszym sądzie nowe sprawy o czyny z art.279§1 kk, art.278§1 kk.

/dowód: dane osobo poznawcze k.35 verte, informacje o pobytach i opinia o skazanym z A. (...) k.31-32, **zbiór dokumentów A (...)** dane o karalności k. 7-75/

Oskarżony **P. S. (2)** w toku postępowania przygotowawczego przesłuchiwany najpierw odnośnie włamania do budki g. (...) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W drugim przesłuchaniu nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

W postępowaniu sądowym oskarżony przyznał się do popełnienia tego, że kopnął w drzwi od tej małej gastronomii. Wyjaśnił, iż był tam sam, T. nie było, spotkał go później i kawałek dalej zatrzymała ich policja. Tym samym nie przyznał

się do kradzieży z włamaniem do lokalu (...), jak również nie przyznał się również do drugiego czynu do kradzieży z włamaniem do sklepu (...) (...). Po odczytaniu mu wcześniejszych wyjaśnień podał, iż był wtedy wypity mocno, było to gdzieś po północy więc dużo wypił. Szedł z (...) z domówki i kopnął drzwi, jak poszedłem dalej to spotkał T. i przy ul. (...) zatrzymała ich policja. Nie wiem czy H. do środka sklepu wchodził. Jak go zatrzymała policja to ujawniła u niego puszkę napoju nie wiem jakiego pepsy, mogła to być M. jak w zarzucie. Nie znaleziono przy nim ubrań, Podał, że mam 4 siostry i mamę . Siostry mają 11 lub 13 i od 21 do 25 lat. Jedna siostra mieszka w domu dziecka ta 13-latka. Jedna mieszka z chłopakiem.

Wyjaśnił, iż po drodze są 3 kamery. Wyjaśnił, iż kopnął roletę w butik, ale nikt z nich nie podnosił jej. Zaprzeczył, aby wchodził do środka. Policja zatrzymała ich 2-3 min. po zdarzeniu. Wtedy wypiliśmy dwa piwa. Do uszkodzenia rolety się przyznał się, uderzał ją pięściami i kopał zaś szyby nie wybijał.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k.36-36verete, zbiór dokumentów A (...) k.47-48, 98/

Oskarżony **H. T.** w postępowaniu przygotowawczym przesłuchiwany najpierw odnośnie włamania do budki g. (...) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż byli z S. na S. u kolegi z ul. (...), tam spożywali alkohol i po 4-5 godzinach, po wyjściu z sylwestrowej prywatki wraz z S. udali się w stronę ul. (...). Przy budce z (...) S. uszkodził drzwi, kopnął w dolną część drzwi, On wtedy wszedł do środka i wziął puszkę M., potem wyszedł, nic innego nie brał. Zobaczył, iż P. uszkodził jeszcze żaluzję zewnętrzną i okno, nie wie po co, poszli dalej do ulicy (...) i w butik, w ubraniach wybili szybę w drzwiach, on wszedł do środka, zrobił ze dwa kroki i wyszedł, nic stamtąd nie zabierał, ani nie dotykał. Zaś S. nie wchodził do środka. Zaprzeczył, aby coś chcieli ukraść z tego sklepu, aby cokolwiek zabierali. Policja zatrzymała ich po jakiś 15 minutach od wyjścia ze sklepu. Wyjaśnił, że po drodze nigdzie się nie zatrzymywali, ani nigdzie nie wchodził i szli w kierunku domu. Podał, że szli ulicą (...), a następnie ulicą (...). W drugim przesłuchaniu przyznał się do popełnienia czynu I, natomiast nie przyznał się do czynu II.

W postępowaniu sądowym oskarżony potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia i podał, że S. nic nie brał. Weszli do butik, bo byli pod wpływem alkoholu. Policja przy nich nic nie znalazła. Stwierdził, iż Policja by widziała jak coś niosą. Po ujawnieniu mu informacji, że świadek naoczny widział, jak wynoszą rzeczy ze sklepu (...) to stwierdził kategorycznie, iż nic nie wynosili ze sklepu. Podniósł, iż on był pijany to nie pamiętam, że wchodził do środka sklepu (...).

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego H. T. k.48, zbiór dokumentów A (...)k.41-43, 94-95/

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych H. T. i P. S. (1), albowiem były one nielogiczne, niespójne i stały one w całkowitej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Natomiast w przedmiotowej sprawie Sąd poczynił ustalenia faktyczne dotyczące przebiegu zdarzenia tj. dokonania dwóch kradzieży z włamaniami przez oskarżonych działających wspólnie i w porozumieniu głównie w oparciu dowody rzeczowe tj. opinię traseologiczną, zebrane ślady na miejscu zdarzeń, protokołów zatrzymania rzeczy, spisów z natury, nagrania z rejestratora rozmów, notatek urzędowych, protokołów zatrzymania osób, wykazu dowodów rzeczowych, protokół zawiadomienia o przestępstwie. Ponadto w/w dowody rzeczowe znajdowały dodatkowe potwierdzenie w zeznaniach świadków: Ł. S., m. H., K. B., D. w. i H. K., którym Sąd dał wiarę. Zeznania te są ze sobą zgodne, spójne i logiczne oraz wzajemnie się uzupełniały, tworząc pełny i spójny opis zdarzenia. Ze wszystkich dowodów osobowych i rzeczowych w/w wynika jeden, logiczny ciąg zdarzeń, wg. którego obaj oskarżeni wspólnie i w porozumieniu dokonali dwóch kradzieży z włamaniem do b. (...) i (...) (...). W obu pomieszczeniach oskarżeni byli w środku, czego dowodem jest jednoznaczna opinia traseologiczna, potwierdzająca ślady obu oskarżonych w obu przypadkach. Niewiarygodnym były argumenty oskarżonych jakoby oni dokonali tylko uszkodzeń w sklepie (...) (...), a ich wejście do środka ograniczyło się do tzw. „dwóch kroków”. Zarówno zebrane ślady obu oskarżonych na miejscu zdarzeń, w/w opinia

traseologiczna, wskazują jasno, iż oskarżeni byli wewnątrz czy to b. (...)czy to b. (...) To, że podczas zatrzymania przez policję u oskarżonych nie znaleziono rzeczy pochodzących z tego butiku, w żaden sposób nie eskaluje ich sprawstwa kradzieży z włamaniem. Bowiem zeznania naocznego świadka K. B., która była nie znała oskarżonych, nie miała żadnych powodów, aby ich obciążać, wskazuje jednoznacznie, iż sprawcy dwaj po dokonaniu włamania do tegoż butiku, wyszli z niego, każdy trzymając w rękach rzeczy, przewieszoną odzież. Świadek obserwowała całe włamanie z odległości 20 metrów, ulica była oświetlona, cały czas relacjonowała telefonicznie oficerowi dyżurnemu z (...) w P. co widzi, podała kierunek ucieczki sprawców z „fantami” (k.38, k. 79-80 - zbiór dokumentów A (...)) Dobitnym tego dowodem jest nagranie na rejestratorze rozmów (k.104). To dzięki w/w świadkowi naocznemu możliwe było zatrzymanie obu oskarżonych w tak krótkim czasie przez patrol policji w składzie: M. H. i Ł. S.. W ocenie Sądu niewiarygodnym były również twierdzenia oskarżonych o ich drodze z ul. (...) do miejsca ich zatrzymania na ul. (...), gdyż według zeznań policjantów M. H. i Ł. S. w/w nadeszli do ul. (...) od ul. (...). Zatem oskarżeni nie przemieścili się w prostej linii z ulicy (...), przez ulicę (...) i ulicę (...) jak twierdzili, tylko zatoczyli koło. Skoro nadeszli od ul. (...) to musieli być wcześniej na ulicy (...), która łączy się z ulicą (...) oraz ulicą (...), a która jest ulicą prostopadłą do ulicy (...).

Oskarżeni dysponowali dostatecznie dużą ilością czasu na pozbycie się skradzionych rzeczy do momentu ich zatrzymania przez policję.

Zgodnie z utrwalonymi poglądami doktryny konstrukcja współsprawstwa służy do rozszerzenia zakresu odpowiedzialności karnej na wypadki, w których pojedyncze zachowania współdziałającego nie wypełnia wszystkich znamion czynu zabronionego, ale stanowi tzw. „dopełnienie” zachowania innej osoby. Chodzi o stworzenie prawnej możliwości przypisania wszystkim współdziałającym całego czynu zabronionego nawet wtedy, gdy zachowania pojedynczych osób nie wypełniły wszystkich ustawowych znamion składających się na typ tego czynu zabronionego. Elementem koniecznym do przypisania współsprawstwa czynu zabronionego jest element porozumienia i wykonanie samego czynu (Kodeks Karny. Komentarz do art.18 Ryszard Stefański W-wa 2017, wydawnictwo C.H.BECK).

Ponadto współsprawcą jest ten, kto biorąc udział w porozumieniu, ma wpływ na podjęcie decyzji popełnienia czynu zabronionego i następnie bierze istotny udział w bezpośredniej realizacji tej decyzji, jednakże bez konieczności wypełnienia swoim zachowaniem, w całości bądź w części, znamion zamierzonego czynu zabronionego. Wystarczy, że współdziałający akceptuje zachowanie drugiego sprawcy, przy czym brak akceptacji winien być w jakiś sposób uzewnętrzniony. Wspólne działanie zachodzi także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego czynu zabronionego, ale wykonane przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - II Wydział Karny z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt II AKa 274/15). Podobne stanowisko zawarł Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25.11.2015r., stwierdzając, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz sądów apelacyjnych utrwalony jest pogląd, iż dla przyjęcia konstrukcji współsprawstwa nie jest konieczne, aby każdy z współdziałających w ramach porozumienia realizował własnoręcznie czasownikowe znamię czynności wykonawczej; wystarczy, że swoim zachowaniem, które stanowi istotny wkład we wspólne działanie objęte porozumieniem, zapewnia lub ułatwia realizację uzgodnionego w ramach porozumienia wspólnego przestępczego zamachu (post. SN z 25.11.2015r. sygn. akt III KK 159/15, KZS 2016 nr 2, poz. 11). Dla przypisania przestępstwa w formie współsprawstwa nie jest konieczne ustalenie, iż oskarżony lub któryś z pozostałych współsprawców zrealizował także „końcowe” czynności czasownikowe przestępstwa oszustwa. Współsprawca może przecież realizować tylko część znamion czynu zabronionego, a w niektórych sytuacjach nawet żadnego z nich, o ile jego zachowanie jest dla pozostałych współsprawców na tyle istotne, że taki zakres jego udziału decyduje jednak o podjęciu i zrealizowaniu przestępstwa. Jest oczywiste natomiast, że musi istnieć porozumienie między współsprawcami oraz że przedmiotem tego porozumienia musi być całość czynu przestępczego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27.11.2015r., sygn. akt II KK 198/15, www.sn.pl).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy podnieść, iż między oskarżonymi od początku istniało porozumienie, aby dokonać włamań i kradzieży, nawet jeśli taki plan powstał „ad hoc”, na żywo podczas pobytu na ulicy (...) w P. Charakter czynów oskarżonych jednoznacznie wskazuje, iż miał on charakter czysto majątkowy. Dlatego zgromadzony materiał dowodowy dał Sądowi podstawy do oceny, iż oskarżeni w miejsce zarzucanych im czynów, dopuścili się popełnienia czynu polegającego na tym, iż tego, że w nocy z 31 grudnia 2015r. na 01 stycznia

2016 r. w P. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonali dwóch kradzieży z włamaniem w celu przywłaszczenia towaru ogólnej wartości w wysokości **1213,70 zł**, a mianowicie:

- w P. przy ul. (...) dokonali kradzieży z włamaniem do budki g. (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu otworu w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej oraz pleksy w oknie dostali się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3 zł oraz puszkę 0,33 l z napojem M. o wartości 2 zł, powodując straty o łącznej wartości 405 zł na szkodę właściciela H. K.,

- w P. przy ul. (...) dokonali kradzieży z włamaniem do sklepu (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w drzwiach wejściowych oraz uszkodzeniu żaluzji zewnętrznej w drzwiach oraz w oknie sklepu, dostali się do wnętrza w/w lokalu, skąd zabrali w celu przywłaszczenia ubrania oraz torby o łącznej wartości 1108,70 zł na szkodę D. W., a w wyniku wybicia szyby i uszkodzenia żaluzji zewnętrznych spowodowali straty o łącznej wartości 900 zł na szkodę właściciela lokalu A. S., czym wyczerпали dyspozycje **art.279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk**.

W przedmiotowej sprawie twierdzenia oskarżonych oraz argumenty obrony oskarżonego P. S. (1) stanowiły przyjętą przez nich linię obrony mającą na celu podważeniu oczywistych dowodów rzeczowych, zdeprecjonowanie zeznań świadków, ich wiarygodności, nieudolną ucieczkę w stan nietrzeźwości, a poprzez to uniknięcie przez oskarżonych odpowiedzialności karnej.

Reasumując poczynione rozważania Sąd uznał, iż przebieg zdarzenia opisany powyżej potwierdzony całością materiału aktowego przedstawił jednolity, nieprzerwany i nie budzący wątpliwości ciąg poszlak wskazujących na sprawstwo i winę umyślną oskarżonych H. T. i P. S. (1) popełnienia przypisanych im powyżej czynów. Natomiast wersja oskarżonych w/w i obrońcy P. S. (1) nie wytrzymała zasad logicznego rozumowania w porównaniu do zebranego materiału dowodowego i była w pełni odosobniona.

Wymierzając oskarżonym jednostkowe kary pozbawienia wolności na niekorzyść Sąd poczytał im:

- wysoka szkodliwość przypisanych czynów popełnionych przez oskarżonych,
- działanie oskarżonych z niskich pobudek
- brak jakichkolwiek skruchy ze strony oskarżonych,

A co do oskarżonego P. S. (1) jego uprzednią karalność i znaczny stopień demoralizacji mimo młodego wieku.

Natomiast na korzyść oskarżonego H. T. Sąd poczytał mu dotychczasową niekaralność.

Mając na uwadze całokształt okoliczności towarzyszących popełnieniu przez oskarżonych H. T. i P. S. (1) przestępstw, Sąd uznał, iż karą adekwatną do wagi popełnionych czynów i okoliczności ich popełnienia są kary w wymiarze po kary po 1 roku pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu kary w takim wymiarze wobec oskarżonych odniosą pozytywne efekty jako wobec osób, współsprawców i podziału ról jakie obaj oskarżeni wypełnili. Kary są adekwatne do stopnia ich winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Spełnią także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania.

Biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonego H. T. Sąd doszedł do przekonania, iż warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej mu kary pozbawienia wolności jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawców celów kary, a w szczególności zapobieżeniu jego powrotowi do przestępstwa i wobec czego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zostało warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 lata. Ustalając, w wymienionych ramach czasowych, wymiar okresu próby w konkretnej sprawie, należy przede wszystkim kierować się prognozą kryminologiczną wobec sprawcy, w szczególności oceną niezbędnego czasu oddziaływania na sprawcę w ramach próby, im pewniejsza dobra prognoza tym okres próby może być krótszy. W tym konkretnym przypadku w ocenie Sądu 3 letni okres próby jest wystarczający do osiągnięcia celów postępowania. Podstawa orzeczenia w/w warunkowo zawieszenie oraz dozoru kuratora sądowego co do H. T. powinna zostać oparta o treść

art. 70 § 2 kk i art.73 § 2 kk, dlatego wymaga to korekty. Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, gdyż posiada on status „młodocianego”. O grzywnie wobec oskarżonego H. T. orzeczono na podstawie art. 33 § 2 kk. Ilość stawek 80 po 10 zł każda odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, zaś wysokość każdej stawki odzwierciedla sytuację majątkową oskarżonego. Orzeczona grzywna w tym przypadku będzie realnie odczuwalna przez oskarżonego H. T..

Odnośnie oskarżonego P. S. (1) Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego, okoliczności jego popełnienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu będzie kara izolacyjna bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, gdyż treść art. 69 kk jest jednoznaczna. Tym bardziej, iż wobec oskarżonego była już orzekana kara izolacyjna w sprawie (...) a nadto wobec oskarżonego toczą się aktualnie nowe postępowania karne przed tutejszym sądem.

Z uwagi na złożone przez osoby pokrzywdzone wnioski o naprawienie wyrządzonych szkód Sąd je uwzględnił i zasądził je od obu oskarżonych w oparciu o art.46 § 1 kk.

Z uwagi na obecność obrońcy w postępowaniu, zasądzono na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej pomocy udzielonej oskarżonemu z urzędu – minimalne powiększone o podatek VAT (zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 października 2016 r. - w ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714).

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk, uznając, że oskarżeni, jako osoby uzyskujące wysokie, stałe dochody miesięcznie, są w stanie uiścić je w części do kwoty 1000 złotych, natomiast w pozostałej części zwolnił ich od reszty kosztów postępowania i od opłaty karnej.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.